

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงพาณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๓ - ๓๕/๒๕๕๕

วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ศาลล้มละลายกลางส่งคำโต้แย้งของเจ้าหนี้ในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) รวม ๓ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่หนึ่ง เป็นคำร้องในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) หมายเลขแดงที่ ๖๕๘/๒๕๕๓ บริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด ลูกหนี้ผู้ร้องขอ เนื่องจากลูกหนี้ผู้ร้องขอซึ่งประกอบธุรกิจประเภทกิจการค้าและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประสบปัญหาด้านการเงิน และมีหนี้สินล้นพ้นตัวเพราะมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน โดยมีหนี้สินเป็นจำนวนแน่นอนไม่ต่ำกว่า ๒,๓๖๒,๕๓๑,๒๐๑.๐๓ บาท ลูกหนี้จึงยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด ต่อศาลล้มละลายกลางเพื่อที่จะดำเนินกิจการต่อไป และขำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้ตามระยะเวลาที่แผนกำหนด ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ โดยตั้งบริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเมนท์ แพลนเนอร์ จำกัด เป็นผู้ทำแผน

ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผน ผู้ร้อง คือนางเพ็ญพร งามไพโรจน์พิบูลย์ เจ้าหนี้รายที่ ๒๘๖ โดยนายวีระชัย แทนจิรวัดนา ผู้รับมอบอำนาจได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผนและโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๗ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ สรุปใจความตามคำร้องได้ว่า

พระราชบัญญัติล้มละลาย ในส่วนของการฟื้นฟูกิจการมีการตรารับบังคับใช้ภายหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันบังคับใช้แล้ว และมีบางส่วนที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ตามมาตรา ๕๐/๕๖ หากเจ้าหนี้รายใดหรือกลุ่มใดมีมูลหนี้จำนวนมากพอ มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอำนาจต่อรองก็สามารถลงมติยอมรับแผนหรือไม่ก็ได้ ขณะเดียวกันเจ้าหนี้ที่เป็นกลุ่มซื้อบ้านถึงแม้จะมีจำนวนหลายร้อยคนก็ตาม แต่มีจำนวนมูลหนี้ไม่มากและมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อยกว่า ไม่สามารถคัดค้านหรือแก้ไขแผน

ให้เป็นธรรมต่อเจ้าหนี้กลุ่มนี้ได้ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคกันในการลงมติ และเปิดช่องว่างของกฎหมายให้เลือกปฏิบัติได้ ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ มาตรา ๕๐/๕๘ เป็นการจำกัดอำนาจของศาลให้ต้องพิจารณาปรับแผน หากแผนเข้าเงื่อนไขตามที่พระราชบัญญัติล้มละลายกำหนด อันเป็นการจำกัดดุลยพินิจของศาลที่ไม่อาจจะพิจารณาให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ แต่มีมูลหนีน้อยกว่าและไม่มีอำนาจทางเศรษฐกิจที่จะต่อรองกับผู้ทำแผนได้นำจะถือว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อความสงบสุขของประชาชน ทั้งที่ศาลเห็นแล้วว่าไม่เป็นธรรมต่อเจ้าหนี้บางกลุ่ม แต่ต้องเห็นชอบด้วยแผนเพราะได้ผ่านการลงมติจากเจ้าหนี้ที่มีมูลหนี้มากกว่า กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เกี่ยวกับการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนโดยเฉพาะการลงมติรับแผนและการพิจารณาแผนของศาลจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ

บริษัท บิ๊ก ดีเวลอปเม้นท์ แพลนเนอร์ จำกัด ผู้ทำแผน คัดค้านว่าคำโต้แย้งดังกล่าวของผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ในคดีของศาลล้มละลายกลาง เป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยพระราชบัญญัติล้มละลายไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่สอง เป็นคำร้องในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) หมายเลขแดงที่ พ. ๒๓/๒๕๕๓ บริษัท ไทยบาวเออร์ จำกัด ผู้ร้องขอ เนื่องจากลูกหนี้ผู้ร้องขอซึ่งประกอบธุรกิจประเภทรับเหมาก่อสร้างงานเจาะเสาเข็มเกิดสภาวะขาดสภาพคล่องทางการเงินและมีภาระหนี้สินเงินกู้เป็นจำนวนมาก จนกระทั่งมีหนี้สินล้นพ้นตัว เพราะมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน โดยมีหนี้สินเป็นจำนวนแน่นอนไม่ต่ำกว่า ๓,๕๔๕,๘๓๕,๓๓๐.๑๒ บาท ลูกหนี้จึงยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท ไทยบาวเออร์ จำกัด ต่อศาลล้มละลายกลาง เพื่อที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปและคาดว่าจะมีรายได้มากกลับมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้ทั้งหมด ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยตั้งนายไมเคิล ไบรอัน ซิงค์กินสัน เป็นผู้ทำแผน

ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผน ผู้ร้องกับพวกรวม ๔ ราย คือ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รายที่ ๓๘ บริษัท ทีพีไอ คอนกรีต จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๓๕ บริษัท แองโกลเอเชียโปรเจคส์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๔๓ และบริษัท ชูต เคมี (ไทย) จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๓๕ ซึ่งได้รับการจัดกลุ่มให้อยู่ในประเภทเจ้าหนี้การค้าได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผนและโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ สรุปใจความตามคำร้องได้ว่า

แผนฟื้นฟูกิจการมีการกำหนดหลักเกณฑ์การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ทั้งปวงแตกต่างกัน เช่น เจ้าหนี้ทางการเงินผู้ไม่มีหลักประกันมีความได้เปรียบในการได้รับชำระหนี้มากกว่าเจ้าหนี้ทางการค้า โดยจะได้รับชำระหนี้ในส่วนของเงินต้นเต็มจำนวน แม้จะเป็นการผ่อนชำระโดยขยายเวลาออกไป ก็ยังมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยจากเงินต้นนั้น ขณะที่เจ้าหนี้ทางการค้าได้รับชำระหนี้เพียงร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินที่ขอชำระ อันเป็นข้อปฏิบัติที่ผู้ทำแผนเลือกใช้กับเจ้าหนี้ทางการค้าประเภทเดียว แต่ไม่มีข้อกำหนดเช่นนี้กับเจ้าหนี้กลุ่มอื่น มาตรา ๕๐/๕๖ ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ของผู้ทำแผน ในลักษณะให้สิทธิประโยชน์แก่เจ้าหนี้กลุ่มอื่นมากกว่าเจ้าหนี้ในกลุ่มการค้า และทำให้ เจ้าหนี้ทั้งหลายมีสิทธิไม่เท่าเทียมกันกล่าวคือ เจ้าหนี้ที่มีจำนวนหนี้มากแม้จะมีเพียง ๑ หรือ ๒ ราย ก็สามรถมีมติพิเศษได้ ขณะที่เจ้าหนี้ที่มีหนี้จำนวนน้อยกลับถูกจำกัดสิทธิโดยปริยาย นอกจากนี้ การที่มาตรา ๕๐/๕๘ บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า แผนมีรายการ ครบถ้วน และข้อเสนอในแผนนั้นปฏิบัติต่อเจ้าหนี้กลุ่มเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน เป็นการจำกัดอำนาจ ในการพิจารณาและใช้ดุลยพินิจของศาล คือศาลต้องมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนถ้าแผนมีรายการครบถ้วน โดยไม่เปิดโอกาสให้ศาลได้ใช้ดุลยพินิจหรือสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ทำให้ศาล ไม่อาจพิจารณาให้เกิดความเป็นธรรมกับเจ้าหนี้ที่มีจำนวนมากกว่าแต่มีมูลหนี้้น้อยกว่า ทั้งที่มาตรา ๕๐/๕๒ ทวิ กำหนดให้มีการแบ่งเจ้าหนี้เป็นกลุ่มยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ทำแผนเลือกปฏิบัติที่จะ ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้แต่ละกลุ่มไม่เท่าเทียมกัน การจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้รายย่อยในการที่จะได้รับชำระหนี้ ก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิของบุคคลและมีการเลือกปฏิบัติกับบุคคลต่างกัน มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

บริษัท ไทยบาวเออร์ จำกัด ลูกหนี้ ผู้ขอฟื้นฟูกิจการ คัดค้านคำโต้แย้งของผู้ร้องซึ่งเป็น เจ้าหนี้ในคดีของศาลล้มละลายกลาง

คำร้องที่สาม เป็นคำร้องในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) หมายเลขแดงที่ ๕๑๒/๒๕๕๓ บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องขอเนื่องจากลูกหนี้ ผู้ร้องขอประกอบธุรกิจประเภทผลิตและจัดรายการโทรทัศน์และสื่อทุกประเภท ประสบปัญหาทางการเงิน และมีหนี้สินล้นพ้นตัวเพราะมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน โดยมีหนี้สินเป็นจำนวนแน่นอนที่ค้างชำระ แก่เจ้าหนี้ทั้งหมดจำนวนเงิน ๘๔๔,๑๖๐,๕๓๖ บาท ลูกหนี้เห็นว่า มีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ต่อศาลล้มละลายกลาง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งปวง ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้ฟื้นฟู กิจการของลูกหนี้ โดยตั้งบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ทำแผน

ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผน ผู้ร้อง คือกองทุนรวม เกมมาแคปปิตอล ฯ เจ้าหนี้รายที่ ๑๕๒ ได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผน และได้แย้งว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ สรุปใจความตามคำร้องได้ว่า

การทำแผนของบริษัทลูกหนี้ดังกล่าว ผู้ทำแผนได้จัดให้ผู้ร้องเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๑๒ โดยแยกออกจากเจ้าหนี้กลุ่มสถาบันการเงิน และจัดสรรให้รับชำระหนี้โดยไม่เป็นธรรมด้วยการตั้งสมมติฐานเองว่า ลูกหนี้มีภาระต้องรับผิดชอบต่อผู้ร้องเพียงร้อยละ ๓๑.๓ ของเงินต้น อีกทั้งยังปรับโครงสร้างหนี้ภายหลังจากตั้งสมมติฐาน โดยปลดหนี้อีกร้อยละ ๒๕ จะทำให้เจ้าหนี้ (ผู้ร้อง) มีสิทธิได้รับชำระหนี้คืน ประมาณ ๖ ล้านบาทเศษ จึงเป็นการจงใจทำแผนเพื่อเอาเปรียบผู้ร้อง ซึ่งได้รับโอนสินทรัพย์ สินเชื่อ ธุรกิจ จากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนนคร จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนไทย จำกัด เจ้าหนี้ของบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) เมื่อผู้ร้องได้รับโอนทั้งสิทธิ หน้าที่ ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทั้ง ๓ แห่งแล้ว จึงเป็นเจ้าหนี้กลุ่มสถาบันการเงินสมควรจัดอยู่ในกลุ่มเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๘ (กลุ่มเจ้าหนี้สถาบันการเงินที่ไม่มีหลักประกัน) ควรได้รับการชำระหนี้เช่นเดียวกับเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๘ คือได้รับชำระหนี้ภายหลังปรับโครงสร้างหนี้ร้อยละ ๑๕ การจัดผู้ร้องให้เป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๑๒ ทำให้ต้องเสียเปรียบไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นการเลือกปฏิบัติต่อเจ้าหนี้โดยไม่เป็นธรรม และไม่สุจริตต่อเจ้าหนี้ เป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง อีกทั้งมติของเจ้าหนี้ในที่ประชุมฟื้นฟูกิจการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และแผนไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ที่ประชุมเห็นชอบกับแผนนั้น เป็นไปโดยอาศัยจำนวนหนี้จำนวนมากของเจ้าหนี้รายใหญ่บางส่วน เข้าบังคับ และเอาเปรียบเจ้าหนี้ที่เป็นรายย่อยอื่น แต่ไม่สามารถแก้ไขแผนได้เนื่องจากขาดคะแนนเสียงสนับสนุน ตามมาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ทำให้แผนฟื้นฟูกิจการผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้รายใหญ่เพียงไม่กี่ราย มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ เพราะบทบัญญัติดังกล่าวเปิดโอกาสให้มีการจำกัดสิทธิของบุคคล และมีการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลต่างกัน โดยไม่ได้คุ้มครองขอบเขตแห่งสิทธิของบุคคล

บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ลูกหนี้ผู้ขอฟื้นฟูกิจการ คัดค้านคำโต้แย้งของผู้ร้อง

ศาลล้มละลายกลางเห็นว่า กรณีตามคำร้องทั้งสามเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงให้รอฟังคำสั่งพิจารณาแผนไว้ชั่วคราว และส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ (ผู้ร้อง) ในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

คดีมีปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้นให้ศาลรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็น สาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้” รวมทั้ง มาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องทั้งสาม เจ้าหน้าที่ในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) คดีหมายเลขแดงที่ ๖๕๘/๒๕๕๓ ที่ พ. ๒๓/๒๕๕๓ และที่ ๕๑๒/๒๕๕๓ ของศาลล้มละลายกลาง โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อศาลล้มละลายกลางส่งคำโต้แย้งดังกล่าวมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย และศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งดังกล่าวของคู่ความในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

พิจารณาคำร้อง คำคัดค้านของลูกหนี้และผู้ทำแผน ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ และที่แก้ไข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ กับ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่าปัญหาดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญและผู้ทำคำวินิจฉัยมีคำวินิจฉัยที่ ๓๕ - ๓๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แล้วว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ เป็นบทบัญญัติที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

และมาตรา ๕๘ เพราะเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินที่อยู่ในขอบเขตของรัฐธรรมนุญ และไม่กระทบ
กระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต่างได้รับการปฏิบัติโดยทัดเทียมกัน และ
ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล
ตามรัฐธรรมนุญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนุญ
มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องทั้งสามซ้ำอีก

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ